

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 2. Paupertas

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

honestate, ut nullam corporis sui partem vide-ret. addebatque: valde esse attendendum cir-ca modum iacendi in lecto, ut semper compo-sitio religiosa sit, & honesta: nam, si Religiosi non habent omnino extinctum patienti deside-rium, quid leuius eis euenire potest, quam non se discooperire in aestate, cum sani sunt, & te-gumenta moderata habeant? & quomodo hanc decentiam seruabunt, cum febre aliqua grauiter incalescunt, & nemo illos videt: nisi ad eam ser-uandam sensim assuecant?

§. II.

PAUPERIAS.

SANCTAE PAUPERATI fuit valde ad-dictus, ut Saluatorem nostrum imitaretur, de quo excelsas habuit cogitationes, ut postea dicemus; & valde persuasus: in ea consistere sub-stantiam Religionis solebat dicere: nemo sibi pul-uerem in oculos injiciat; nec sibi de sensis, illu-strationibus & spiritualibus consolationibus blandiatur, nisi hilari vultu bolum hunc Pauper-tatis Euangelicæ adeò amarum deglutiat. Tunc autem deprehendet, an illam amet, si eius etiam comites diligat, famem, sitim, frigus & contem-ptum. Qui enim in vestibus querit honorem, ne vilis habeatur, non diligit paupertatem; qui, dum sitit, non potest sitim aliquamdiu to-lerare, sed animalis alicuius instar proicit se ad aquam: is non studet paupertati: qui ni-hil vult sibi deesse, & tamen vult Religiosus haberri, decipitur. Iuxta hunc sensum pra-ctica-

Eticabat ipse paupertatem, eligens sibi, quod de-
terius erat, tam in cibo, quam vestitus, & habita-
tionis commoditare. Imò etiam in ipsa sacrificia
notabatur, quod studiosè acciperet pauperiora
ornamenta ad Sacrum faciendum, dicens, quod
etiam in ea re se insinquaret vanitas & curio-
sitas.

OPTABAT deesse sibi aliquid etiam in rebus
necessarijs; ideoque non solùm nunquam aliquid
petijt, sed neque accipere voluit quidquam sibi à
multis dominabus, quibuscum agebat, oblatum;
tum ut paupertatem custodire; tum ne suam a-
mitteret libertatem, mancipium se constituens
eorum, qui aliquid ipsi darent. Et quamuis (vt ait
S. Hieronymus) sœculares homines ostendant se
indignari, cum non accipitur, quod ipsi denant;
ijdem nihilominus pluris faciunt non acceptan-
teq; magna enim est vis ac veritas sancte pauper-
tatis. Nunquam induit vestem nouam, sed prius
curabat, vt iam facta alius aliquamdiu vteretur;
& tunc demum ipse illam inquebat. Imò nec no-
uos calceos, donec aliquis alius per dies aliquot
eis vsus, iam splendore in recentium amisissent.
Exhortationes, quas faciebat, etiam si magni es-
sent momenti: eas tamen non in munda charta,
sed in operculis litterarum scribebat, vt & in
hoc paupertatem exerceret. In cubiculo suo ali-
qua etiam necessaria deerant. Nam cum Concord-
antijs indigeret, dicebat, se malle aliquot passus
impendere eundo ad Bibliothecam communem,
quam apud se illas habere; vt sic magis coleret
paupertatem. Nec aliam sedem apud se habebat,
quam scabellum, aut sedem sine Reclinatorio: &

D 5

cum

cum aliquis insignis tituli, aut dignitatis vir ipsum visitabat, valde lepidè illi dicebat: Dominatio vestra sedeat nunc in hoc scanno, tanquam in domo Pauperum; etiam si in vestra domo plures sint ac superflue fedes, in quibus licebit postea commodius sedere: & ipsi Domini plus hac ratione ædificabantur, quam si cubiculum vidissent etiam Imperialibus sedibus plenum. Merita donarunt ei semel eleemosynæ nomine sedem quan-
dam holoferico opertam: & tunc dixit, velle se eam in loco totius domus nobilissimo collocare:
Eronice. Quare illam misit ad culinam; ubi tam diu man-
sit, donec consumeretur, ac dissolueretur: ut nouitij ad iuuandum cocum ingredientes cogita-
rent, debere se vitam suam contrario modo insi-
tuere, quam suadeat mūdus; & nihil facere, quod ille facit magni. Horrebat res curiosas, etiā pias,
secum gestare, quales sunt Imagines, Reliquaria,
Agnus, Grana & similia, eò quod huiusmodi re-
bus nimium cor Religiosi adhærescat: quod pro-
dit impatientia, qua mouentur, cùm tale quid eis
aufertur. Et quamuis id fieret prætextu alijs ea
donandi, expedire dicebat, laborem hunc & onus
deponere, ut cor in solo Deo suam cōfolationem
poueret. quare aiebat, Paupertatis cultores, qui
se suis commoditatibus priuarent, experiri: illud
Danidis: a Renuit consolari anima mea, memor sui
Dei, & delectatus sum: qui autem suas commodi-
tates querunt non habere hoc excitatorium, vt
meminerint Dei, eiusque solatium accipient. Et
hinc inferebat ipse amor Dei, & fiduciā de eius
diuina Prudentia esse compendiosa, at Suffici-
entia remedia Paupertatis: verè enim diligent
Deum

a Psal. 76.

4.

Deum nihil deesse; non quod bonorum abundantiam domi suæ habeat; sed quod in eius anima desit illorum cupiditas: nam nihil desideranti eorum, quæ in foro veneunt, quidquid in eo est, superfluum illi esse. Qui Deum in veritate amat, a morem suum à rebus alijs retrahit; & in hoc vno ^{s. Augustin.} illam collocat, vt hanc solam obtineat, cuius ^{ep. 109. me-} causa reliqua omnia vili æstimat. Et nunquid ne- ^{lius est mi-}
 gabit Deus fructum panis, non esurienti aliud, ^{nus egere,}
 quam ipsummet Deum, cùm ipse dixerit: b ^{quart-} ^{quam plus}
 te primum Regnum Dei. & reliqua omnia adiacen- ^{b Matth. 7.}
 tur vobis? aut aliud poterit sibi persuadere, qui no-
 verit ipsius Dei viscera, & consilia, ac media, quæ ^{33.}
 ipse adhibet, vt quos ad gratum sibi obsequium
 elegit, à terrenis curis expeditat? timeamus igitur
 & amemus Deum, quia, vt David dixit: c Non est c Psal. 23. 10.
 inopia timentibus eum.

§. III.

OBEDIENTIA.

OBEDIENTIA magni semper faciebat, dicens: eam esse rectam Dei viam, qua anima deponit omnia dubia, & perplexitatem; siquidem eam Deus tanquam certam reglam constituit in rebus omnibus, in quibus peccatum nō cernitur: amplectendo & sequendo quod sentit & ordinat unus homo, qui nobiscum versatur, cui se anima integrè tradit, confidens Deo, quod per tale medium sit ipsam gubernaturus. Et quamuis saepe euenerit, talē hominē inferiorem esse in literis, virtute, & experientia: non propterea vacillat securitas, si ei obediatur: nā quodd. Obedientia sit recta non consistit in sapientia, bo- nitate, & prudentia Superioris; sed in ordinatio- ne ac